

δέν δημοσιεύονται. — Ο έντός παρενθέσεως αριθμός σημαίνει πόσα τετράδια δέν ανταπεδώσαν είσεται ο αγοστάς.]

Μικρά Μυστικά επίθυμούν νάνταλλάξουν: τὸ Σβυστό μα; Κανδύλι (0) μὲ Παλλάδα, Μιμόζαν, Μελίξανθον Κόμην — ἡ Δεινοπαθουμένη Ἑλλάς τοῦ «21» (0) μὲ Ἀνακρόσια, Πολύρικτα τῆς Ἐπιπόρου, Ἀροχοντα τοῦ Πηλίου — ἡ Πιτυκὴ Ἀκτις (0) μὲ Ἀστρον Ἐσπερών, Γερόγιον Ἐπίδην, Δούκα τῆς Σπάρτης, Ἰδανικότητα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους: τῆς Βυζαντινῆς Ἀηδῶν (ἔχει κελῶς); Ἑλληνίδα Χριστιανῆν (ἀδικῶς; παραπονέσαι, ὁ κ. Π. σοῦ ἔγραψες δύο δελτία καὶ περιμένει ἀπάντησίν σου πῶς νὰ διαθέσῃ τὰ φρ. 3.10.) Ἡμέραν τῆς Ἐλευθερίας (ἔχει κελῶς); Στρατηλάτην τῆς Ἀσίας (ἔλαβα εὐχαριστώ) Δωδεκαετῆ Διάβολον (τὰ ἔστειλα ἐκ δευτέρου εἰς τὴν διεθνή σου) Γ. Α. Σταυρ. (τετράδια ἔστειλα) Μικρὸν Δόγην (εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις χαιρέτισματα εἰς τὴν μητέρα σου, τὴν παλαιὰν συνδρομητριά σου) Ἀστρονομὸν Στόλον (ζητηθέντα ἔστειλα) διαγωνισμὸς Φωτογραφίας θὰ προκηρυχθῇ) Ἀκάνθων Στέφανον (ἐλπίζω ὅτι μετὰ τὰς εξετάσεις θὰ λαμβάνω ἐκτενεστέρας ἐπιστολάς σου) Ταπεινὸν Κύριον (αἱ παράγγελια σου ἐξτελέσθησαν) τὸ φυλλάδιον εἰς τὸν Γ. Α. στέλλεται τακτικῶς) Ἐξόριστον Βασιλῆαν (αἱ Ἀσκήσεις σου ἐλήφθησαν) διόλου δέν ἐγκατελείφθη ἡ ἰδέα τῶν δωδεκασελίδων φύλλων θὰ ἐκδοθῇ δωδεκατέλιδον ἐντός ὀλίγου) Καμάρι τῆς Μάννας (ἐλήφθησαν) Ἡρώην Ψυχορραγοῦντος Ἀγγέλου (καὶ ἡ ἐπιστολή σου ποιητικωτάτη ὅσον καὶ τὸ ποίημα) Ναυσικῆν, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21 Μαΐου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 9 Ἰουνίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 20 Ἰουνίου ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ μέχρι τῆς 6 Ἰουλίου.

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῇ Γραφείῳ μας εἰς φανέλους, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

244. Λογοπαλαικτικὸς Δεξιόγραφος.

Σὲ μιὰ ροδιὰ μὲ πρόθεσιν Καρπὸς νὰ κόψω πῆγα, Κι' ἰδοὺ μὲ λόγια λίγα: Τὸ δένδρον εὐθὺς ἐχάθηκε Σὰ νᾶταν μαγεμένο, Καὶ μ' ἀπορία μένω!

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ναυτοπαίδος τῆς Θυέλλης

245. Δεξιόγραφος.

Θεὸς ἐκ τῶν ὠραίων Μ' ἔνα νηστὴ ἐνώθη, Καὶ ποιητὴς ἀρχιεὶς Εὐθὺς ἐφανερῶθη.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἐλιούδας

246. Συλλαβόγραφος.

Κάτι εὐωδιάζει, Κ' ἡ αἰτία ποῖα; Σύνδεσμός καὶ ζῶον Κάμνον συντροφιά.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Μελαγχολικῆς Ὀνειροπόλου

247. Αἰνίγμα.

Νῆσος τὸ θηλυκὸν μου, Ἄνθος τὸ οὐδέτερον μου.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Κορυδαλοῦ τῆς Λέσβου

248. Δικτυωτόν. * * * * * = Νῆσος τῆς Εὐρώπης. * * * * * = Φυτόν παρόχθιον. * * * * * = Ἐπιθετον οὐδέτερον. * * * * * = Ἀρχαία βασιλοῦσαι.

249. Κρυπτογραφικόν. 1,2,3,4,5,6,7,8,5 = Ἡρώς τῆς Ἐπαναστάσεως. 2,3,7,3,5 = Νῆσος. 3,7,6,4,3,5 = Ἐπιθετον. 4,3,5,3,5 = Ἄντωνομία. 5,6,1,3,5 = Νῆσος. 6,7,8,5 = Θεός. 7,8,1,6 = Μέρος τοῦ λόγου. 8,2,6,7 = Σπλάγγχον.

250-254. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλα τόσα λέξεις: Κόρη, ἄμνος, ἄνηρ, βυθός, γάλα.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Μουσικοῦ

255. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς.

Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν γωμικὸν κωμῶτατον: 1, Παρέρχεται 2, Χώρα τῆς Ἀφρικῆς 3, Διάσημος γλύπτης Ἀθηναῖος 4, Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου

256. Φωνηεντόλιπον.

μ - τς - χορς - δνς

Ἐστᾶλη ὑπὸ Ἑλένης Θ. Μητσάκου

257. Γεῖφος.

Μ Λ Λ Λ Λ Λ Ε Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Κύκνου τῆς Μυτιλήνης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλον 16 καὶ 17. 170. Ἐκλα (ἐκ, λα).—171. Ρόδον-Ρόδος.—172. Ἀλτηρία-ἀλτηρία.—173. Φιλώτας-ῶτα.

174. Α Σ Δ Η Ν 175. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ δς: Κ Μ Ρ Σίτος, ΚΥρος, εὐ- Ρος, ἀκρὸς, λό- Τ Ρ Ι Η Ρ Η Σ Ρος, ΣΥΡΟΣ.— Α Λ Τ Τ 176. Στῆ μέση τὸ Α Η Η σπαθὶ μου — Καὶ Φ Ρ Σ ἄλογο μαζὶ μου

— Σὰν τὸ πουλὶ πετῶ.— Σὰν ρίξω τὸ σουφέλι.— Ἡ τύχη τί μοῦ πλέκει.— Ποτέ μου δέν ρωτῶ.— 177. ΑΙΑΣ-ΓΑΛΑ (ἈΓαμέμνων, Ἰάσων, Ἄλλας, Σάμος).—178. Ἴσον Θεῶ ἔλεε τιμᾶν σοὺς γονεῖς.— 179. Τὸ πῆρι καίει (τὸ - πῆ περὶ καὶ - οἱ.)

180. Φιλία (Φί, Λία).—181. Ψυχὴ (ψί, χί).—182. Ἐανθός-ἀνθος.—183. Τὸ φυτῶρι. 184. Κ Ρ Η Τ Π 185. Ἐἶνε 18 πρόβατα Ρ Η Μ Α (18+18+9+55=100.) 186-190. Διὰ τοῦ Ρ: Η Μ Ι ῥῆμα, ἄρτος, Κρέον, Τ Α Κύρος, ὄρκος.—191. Η ΙΟΛΑΟΣ (Ἰοκάστη, Ὀμβρος, Λίρα, Ἀργος, Ὀλορος, Σκίρων ἢ Σίνης).—192. Κακὸν τὸ γῆρας, οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον.—193. Ἄει τὰ πέφυκα βελτίω.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλᾶ στοιχεία τῶν 8 σιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μὲ λεπτὰ 5 μόνον μὲ παρὰ α στοιχεία τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κ σ φ λ α ι α τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὄρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αὐτὸν ὅσον τῶν 15 πληθύνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παχία ἢ ἀπλᾶ στοιχεία τῶν 8 σιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἀπλᾶ.— Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου ἀγγελίαι δέν δημοσιεύονται.]

Εὐχαρίστωι, ὦ φίλη Λάτρει τῆς Ἑλλάδος, ξεσπαθόνωμεν ὅπως θέλατε, μὲ σπαθὶ ἢ ἄλλως. Ἐἶνε αὐτόθι πολλοὶ συνδρομητὰ καὶ συνδρομητριά τῆς προσφιλοῦς Διαπλάσεως; Ὁρασιότατῃ ἀληθῶς ἡ «Ἀσγῆ».— Ταπεινὸς Κύριος (Θ, 233)

Δ ΓΟΡΑΖΩ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ, ΕΛΛΑΔΟΣ, ΚΡΗΤΗΣ, ΤΟΥΡΚΙΑΣ, ΚΥΠΡΟΥ, ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΩ.— ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΤΕΡΓΕΣΤΗ, ΠΙΑZZA STAZIONE. (Θ, 234)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τετρατά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικὰ, ἐκδόμενα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν». Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος φρ. 7. Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν, ἕκαστον τετράδιον φρ. 0,15 Δέση 7 τετραδίων φρ. 1,— Δέση 15 τετραδίων φρ. 2,— Δέση 25 τετραδίων φρ. 3,—

Τὸ ὄμμα τοῦ Φθόνου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου φρ. 1,50.

Ἡ Μαργαρίτα, (21 εἰκόν.) φ. 3,50. Ἡ Μοῦσα τῶν Παιδῶν (ποίηματα) φρ. 1,50. Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Παιδικὸι Διάλογοι (Κουριδίου) Σειρὰ Α' φρ. 1,20. Σειρὰ Β' φρ. 1,20. Παιδικὸν Θεάτρον (Ξενοπούλου) φρ. 2.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὅμοι, φρ. 2,50.

Ἡρώς 8 Νηλίου (24 εἰκόνες) φρ. 3,50. Ὁ Πυρρειοπόλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ἐπεὶ Πατριδός (35 εἰκόνες) φρ. 3,50. Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρταΐδου, φρ. 0,60.

Ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγου: ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ ΤΟ ΠΑΛΗΟ ΒΙΟΛΙ Θανασιὰ συλλογὴ ποιημάτων εἰς πολιτεῖστατον κόμον. Πωλεῖται εἰς ἅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα ΔΡΑΧ. 3,50

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχίαν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ἀθηρησίας καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμωτάτον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription information: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, ΕΣΩΤΕΡΙΚΟῦ, ΕΞΩΤΕΡΙΚΟῦ, ΕΤΗΣΙΑ, ΕΞΕΜΗΝΟΣ, ΤΡΙΜΗΝΟΣ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Μαΐου 1909, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ, ΕΣΩΤΕΡΙΚΟῦ ΛΕΠ. 20, ΕΞΩΤΕΡΙΚΟῦ ΦΡ. Χρ. 0,20, ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Οδὸς Ἐδριαιδῶν ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαργάνειον, Ἐτος 31ον.—Ἀριθ. 26

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΥΡΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Α. ΛΑΤΟΥΣΗ] ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια) Ὁ Τζάκ ἄφισε τὸ κεφάλι του νὰ ξαναπέσῃ εἰς τὸ μαξιλάρι. — Ὁ Δάλια! εἶπε. — Κύριε Τζάκ... — Πέ μου τα... Ὁχι, μὴ μου τὰ πῆς. Ἐγὼ τὰ ξέρω... Ἐνῶ κοιμώμουν, ἐσὺ πήγαινες... περπατούσες... ἔτρεχες... τὴν γρήγορα, ποῦ μου πονοῦσε τὸ στήθος καὶ μὲ ἔλεγες: «Πρέπει νὰ τρέχω!»... Ἀλήθεια; δέν περπατούσες μὲ μεγάλα βήματα;... — Σὰν τὰ βήματα τοῦ Ντα' Σαγκοῦ, κύριε Τζάκ... — Ἀπαντούσες βάτους κι' ἀγκάθια, ποῦ σοῦ καταξέσχιζαν τὰ χέρια. Δεῖξέ μου τὰ χέρια σου, Ὁ Δάλια...

Ἡ σκλάβα ἔκρυψε τὰ πληγωμένα χέρια τῆς ὀπίσω ἀπὸ τὴν ράχιν τῆς. — Ἀπάντησες εἰς τὸ δρόμο σου ἀραπάδες τρομεροῦς, ποῦ μου ἔκαμαν τόσο φόβο, Ὁ Δάλια!... — Καὶ ποῦ τοὺς ἔκαμα φόβο ἐγὼ, κύριε Τζάκ! ἀπεκρίθη ἡ Ὁ Δάλια γελάσασα. — Ἦταν ἀκόμη καὶ θηρία... — Ποῦ πηδοῦσαν ἔστὰ δένδρα, ὅπως τὸ γατάκι σας ἀνεβαίνει εἰς τὸ κρεββάτι σας. — Καὶ μιὰ φωτιά, μὲ φλόγες ἴσα μ' ἐκεῖ πάνω! — Ναι... ποῦ ἐφώτισε τὸ δάσος ἀπὸ τὸ πυρστέγγημα ποῦ

κάψαμε τις προάλλες ἐστὶ γιορτὴ σας! — Ἐπειτα μιὰ κακὴ γυναῖκα, σὰ λάμια, μὲ μούτρο σὰν τοῦ γερακιοῦ! — Ἡ σοφὴ μάγισσα! ποῦ μοῦ εἶπε τὸ μυστικὸ!... ἀνέκραξεν ἡ Ὁ Δάλια περιχαρῆς. — Δέν ἐτελείωσαν ὅλα, Ὁ Δάλια. Ἐνῶ κοιμώμουν, μιὰ πηρόγα ἔτρεχε, σταματοῦσε, σὲ πετοῦσεν ἔξω, καὶ σὺ

ἐκαμνες μεγάλους ἀγῶνες ποῦ μοῦ πλάκωναν τὸ στήθος... — Ναι, μὰ τὴν ἐφθασα πάλι τὴν πηρόγα μου, κ' ἐτελείωσα τὸ ταξεῖδι μου μιὰ χαρά... — Ἀμὴ τὰ κακὰ ἐκεῖνα ζῶα ποῦ ὠρμούσαν, καὶ σ' ἐξέσχιζαν καὶ σὲ δάγκωναν;... Δεῖξέ μου, Ὁ Δάλια, τίς πληγῆς σου. Δεῖξέ μου τὰ χέρια σου, τὰ μπράτσα σου, τὰ πόδια σου, νὰ ἰδῶ τὰ αἵματα, τὰ ἐνθύμια τῶν ἀγῶνων σου... — Τὰ ἐνθύμια; Δέν ἔχω παρὰ ἓνα... ἓνα φυλακτὸ... σωτήριο πράγμα! Νά το!

Καὶ ἡ Ὁ Δάλια ἔβαλεν ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια τοῦ Τζάκ τὸ νύχι τοῦ πάνθηρος, τὸ ὁποῖον ἐκρατοῦσε κλεισμένον εἰς τὴν παλάμην, ὀπίσω ἀπὸ τὴν ράχιν τῆς. Ὁ διάλογος αὐτός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐξυπνίσῃ τὸν προσφιλεῖ ἄρρωστον, τοῦ ἐξήγητλησε συγχρόνως τὰς δυνάμεις. Ἐστρεψε τὰ μάτια του πρὸς τὸ νύχι, τὰ ἤνοιξεν εἰς ἔκφρασιν ἐκπλήξεως καὶ χαρᾶς, ἔπειτα, στρέψας τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν τοῖχον, τὰ ἐκλείσε λέγων: — Λὲς νὰ ζήσω, Ὁ Δάλια!

Ἄκους ἐκεῖ! Καὶ εἶχε τὴν παραμικρὰν πλέον ἀμφιβολίαν ἡ Ὁ Δάλια; Νά, ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκεῖνην ἤρχισεν νὰ συνέρχεται, νάναγεννᾶται. Ἡ μικρὰ μαύρη ἐπῆρε τὸ ὄρειο χάλκινον περιδέριον καὶ τὸ ἐπέρασεν εἰς τὸν λαϊμὸν τοῦ νεαροῦ τῆς κυρίου. Ἐπειτα τὸν ἄφισε νὰ κοιμηθῇ, καὶ προτοῦ ἀκόμη σηκωθῇ κατεῖς εἰς τὸ σπῆτι, ἐπῆρε

α"Ἐπεσεν εἰς τὴν φάλαν του κ' ἐβύθη εἰς τὸν ὕπνον τῆς μέθης. (Σελίς 209, στ. γ')

ΙΝΕΟΓΝΙΤΟ

(Συνέχεια και τέλος: Ίδε σελ. 210.)

— 'Ακούω, ότι ο Αυτοκράτωρ σας κοιμάται σε άχυροστρωμα σκεπασμένο με δέρμα ελάφου, ότι είνε έχθρος της επιδείξεως, ότι καθέννας ειμφορεί να τον πλησιάση εύκολα και ότι ζητεί την αλήθειαν.

- Πραγματικώς.
- Τον έπλησίασατε καμμιά φορά;
- Ναι, κάποτε...
- Πώς είνε αλήθεια;
- 'Επάνω-κάτω ετό ανάστημά μου, ουτε εύμορφος ουτε άσχημος* φορεϊ συνήθως την στολήν ενός των συνταγματών του, — πράσινη, με σειρήνια κόκκινα, — άλλοτε 'ντύνεται όπως σεις κ' εγώ, και μιá φορά μάλιστα, μιá κυρία του έκαμε αυτό το κομπλιμέντο: «'Ο λαός που πληρώνει τα γαλόνια των φορεμάτων* σας είνε πολύ εύτυχός.»
- Δεν κάμνει και τόσο καλά, παρε-

τήρι ως ίσος πρό ίσο, και του ειπε αστευόμενος με τόνόμα του: *

«— Στην υγεία σου, αδελφέ! αν χάσω το βασίλειον της Γαλλίας, μοιραζέμεθα το βασίλειον του 'Υβετώ!»

— Μπράβο! αυτό είνε μιá ένδοξος οικογενειακή ανάμνησις* δεν το ήξευρα ότι γευματιζώ απόψε με Μεγαλειότητα.

— Που δεν θα σάς συνέβη ποτέ ως τώρα, ε; ειπεν ο Νορμανδός με χονδρην γέλωτα.

— 'Οχι δά! καμμιά φορά.

— 'Αλήθεια; έκαθήσατε ποτέ ετό τραπέζι κανενός ήγεμόνος!

— Κυρίως ειπείν, εις το τραπέζι ήγεμονίδος.

— Και ποίας, παρακαλώ, αν ή έρώτησίς μου δεν είνε αδιάκριτη;

— Ευχαριστός: της Αυτής Μεγαλειότητος, της Αυτοκρατειρας Μαρίας-Θηρεσίας της Αυστρίας.

— Της Αυτοκρατειρας! εφάγατε μαζί με την Αυτοκράτειραν!!!

— Καθώς και με την ωραίαν σας βασίλισσαν, πριν αναχωρήση δια την πατρίδα σας.

— 'Ο Νορμανδός εκύτταζε τον συνδαιτυμόνα του με ύφος άμφιβολίας ήμιστα κολακευτικής...

... Βεβαίωτατα, ο κύριος ήθελε να τον περιπαίξει. Και με μείδιμα σαρκαστικόν, λε-

πτότατον τώρα, τον ήρώτησε:

— Πηγαίνετε συχνά εις τα 'Ανάκτορα του Σέμπρου;

— Κάθε μέρα!

— 'Εχετε λοιπόν κανέν αξίωμα εις την Αύλην;

— Μάλιστα.

— Σαν τί;

— Να το βρήτε.

— 'Αξίωμα πολιτικόν;

— 'Επάνω-κάτω.

— Θαλαμηπόλος;

— Κάτι παραπάνω.

— 'Ιατρός;

— 'Ακόμη παραπάνω.

— Σύμβουλος;!

— Παραπάνω.

— 'Υπουργός;

— Παραπάνω.

— Αυτοκράτωρ λοιπόν;

— Το βρήκατε.

— 'Ο Χρυσόστομος ύψωσε τους ώμους.

— 'Αστειεύεσθε;

— 'Ηκούσθη έλαφρής ψίθυρος, τον οποίον ο ξένος κατεσίγασε δια νέυματος και ειπε με αγαθότητα:

— "Ωστε δεν πιστεύετε εις την Αυτοκρατορίαν μου;

— Πιστεύω τόσον εις την Αυτοκρατορίαν σας, όσον και εις το Βασίλειόν μου.

— 'Ο 'Ιωσήφ Β'—διότι αυτός ήτο, τωόντι,—έστράφη προς τον ξενοδόχον, ο οποίος είχε προχωρήση εν βήμα:

— 'Ιδού τί άποδεικνύει, καλλίτερον* από όλους τους φιλοσόφους, ότι οι βασιλείς όμοιάζουν με τους άλλους ανθρώπους* συμμανεϊτε, εζάδελφέ μου;

— 'Η Μεγαλειότης Σας είνε πάρα πολύ αγαθή νάνεχεται τοιαύτην αυθάδειαν.

— 'Ο πείσμων Νορμανδός εκτύπησε τους μηρούς του και άνετράπη εις έκρηξιν γέλωτος, ή οποία έκαμνε τα χονδρά του μάγουλα να τρεμουλιάζουν.

— Χά, χά, χά, εξεφώνιζε* έπροδόθητε μόνος σας* αν είσθε αυτοκράτωρ, δεν θα ώνομάζατε βέβαια ένα ξενοδόχον «εζάδελφόν σας»!

— 'Ο 'Ιωσήφ Β' αγαπούσε πολύ το incognito, άλλ' υπό τον όρον να το άφίνει κατά βούλησιν. Εις τοιούτου είδους περιπετειάς, συχνάς δι' αυτόν, ήτο συνειθισμένος να βλέπη τους ανθρώπους να πέτουν εις τα πόδια του, θαμβωμένοι, σαστισμένοι.

— "Όσον και αν είνε κανείς φιλόσοφος, πάντοτε αυτά τα πράγματα τον εύχαριστούν... Ποτέ όμως δεν τώ συνέβη να μη πιστεύσουν εύθως εις τον λόγον του! Ουδέποτε συνήτησε τοιαύτην δυσπιστίαν. Κανείς ποτέ, μετά την αποκάλυψιν, δεν τώ ειπεν ότι άστειεύεται!...

Εις τοιαύτην περίστασιν, ο Ζεύς θα εξηκόντιζε τον κεραυνόν του* άλλ' ο 'Ιωσήφ Β', βλέπων παρατεινομένην την δυσπιστίαν του Νορμανδού και κινδυνεύων να γίνη κάπως γελοϊός, έπροτίμησεν, έλλείψει κεραυνού, να τον μεταπίση δι' άλλου τρόπου:

— Κύριε δούξ της Βυρτεμβέργης, ειπε σοβαρώς προς τον ψευδο-ξενοδόχον* συλλάβετε αυτόν τον άνθρωπον δι' άνευλάβειαν προς τον Αυτοκράτορα!

Και ιδού πώς ο Χρυσόστομος Λερούα, πριν προσθάση να συνέλθη, εύρέθη κλεισμένος εις την φυλακήν, όπου, αντί της κλίνης με την ουρανίαν, δεν εύρε παρά μιαν ύγραν άχυροστρωμένην.

Την επαύριον το αίτιγμα εξηγήθη.

— 'Ο 'Ιωσήφ Β', ταξειδεύων υπό το ψευδώνυμον κόμης του Φαλκενστάιν, έπρεπε να περάση από την Στοϋττγάρ-

δην δια να υπάγη εις την Γαλλίαν, και, φίλος πάντοτε της απλότητος, έδήλωσεν ότι έπεθύμει να καταλύση εις ξενοδοχείον.

— 'Ο βασιλεύων δούξ, Κάρολος της Βυρτεμβέργης, συνέλαβε τότε μιαν θαυμασίαν ιδέαν: Διέταξεν όλους τους ξενοδόχους να φαιρέσουν τας πινακίδας των, ανήρησε δε μιαν πελωρίαν εις το ανάκτορόν του, όπου εδέχθη τον αυτοκρατορικόν του ξένον μετμημισμένον εις ξενοδόχον και περιστοιχιζόμενος από [τα] επιστημότερα πρόσωπα της αυλής του, τα οποία είχαν και αυτά όλα να παίξουν κάποιον ρόλον εις την εάρσαν, άλλος εις τον θάλαμον, άλλος εις τους σταύλους, άλλος εις την τραπέζα-ρίαν.

— 'Ο Αυτοκράτωρ, καταγοητευμένος, υπεχώρησε γελών προς της πνευματώδους αυτής έπιμονής, και ήθέλησε να τελειοποιήση την εάρσαν, διατάσσων να φιλοξενήσουν και τον ταξειδιώτην, τον οποίον είχε συναντήση πρό ελίγου έξω.

— Λοικόν, φίλε μου, επέισθησ τώρα; ήρώτησεν ο 'Ιωσήφ με αγαθότητα, όταν το πρωί του έφεραν έμπρός του τον Νορμανδόν, ακόμη σαστισμένον.

— Δεν λέγω πιά όχι! δεν λέγω πιά όχι!... άπενρήθη εκείνος φρονίμως.

— 'Αλλά δεν έλεγεν ούτε ναι.

— Και αν σου εγάριζα αυτά τα έκατό φιορίνια δια να εξελέγξης την όμοιότητα; επέμεινεν ο Αυτοκράτωρ όλίγον θυμωμένος.

Αυτήν την φοράν το κατηφές πρόσωπον του Νορμανδού εφωτίσθη από πλατύτατον μείδιμα.

— 'Εκατό φιορίνια; Μά για έκατό φιορίνια θα ήμουν πρόθυμος να όμολογήσω πώς ο Διάβολος είνε ο 'ίδιος ο Θεός.

Καβαρώτερα δεν κατώρθωσαν να τον κάμουν να όμιλήση. Ούτε ναι έλεγεν, ούτε όχι: ο πείσμων Νορμανδός. Κατά βάθος όμως ήτο πεπεισμένος, ότι ο συνδαιτυμόν του ήτο ο Αυτοκράτωρ 'Ιωσήφ Β'.

— 'Αργότερα μάλιστα διηγείτο καυχόμενος την περιπέτειάν του,—άπέκρυπτε δε μόνον το τέλος της...

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ
(Κατά το Γαλλικόν του Η. Α. Doulliac.)

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ

— 'Ηλθε προχθές ή 'Υπομονή και βάσταγε άπ' το χέρι Μία κόρη γλυκοθώρητη Σάν της αβγής τ' αστέρι. Και στρέφοντάς την προς έμε Μούπε μόλις την είδα:

— Σου συνιστώ την κόρη μου.

— Πώς τήνε λένε; —'Ελπίδα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΩΜΗΣ

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' (Συνέχεια).

Ουτος δεν έστρεψε καν την κεφαλήν, και ουδέποτε θα λησμονήσω την έκφρασιν της περιφρονήσεως, ή οποία έζωγραφήθη επί του προσώπου του!

— Αμέσως έσπρώχθη προς τον δίσκον του Θαλαμίσκου μου, ο οποίος έκλεισθη άνωθέν μου, ενώ συγχρόνως και οι άλλοι δίσκοι έκλειοντο. Μόλις έχρησάσθη εν λεπτύν δια την προετοιμασίαν, και το υποβρύχιον εξηφανίσθη υπό τα ύδατα της λίμνης.

— 'Επεσαν ακόμη και άλλοι κανονοβολισμοί, των οποίων οι υπόκωφοι κρότοι έεθασαν μέχρι της άκοής μου.

— 'Επειτα έγινε σιωπή βαθεία. Άμυδρην εώς εισήρχετο δια του φεγγίτου του θαλαμίσκου μου. Το υποβρύχιον, χωρίς ταλάντευσιν και σάλον, διέσχιζεν άθορόβως τα βαθύτερα στρώματα της 'Ερίας.

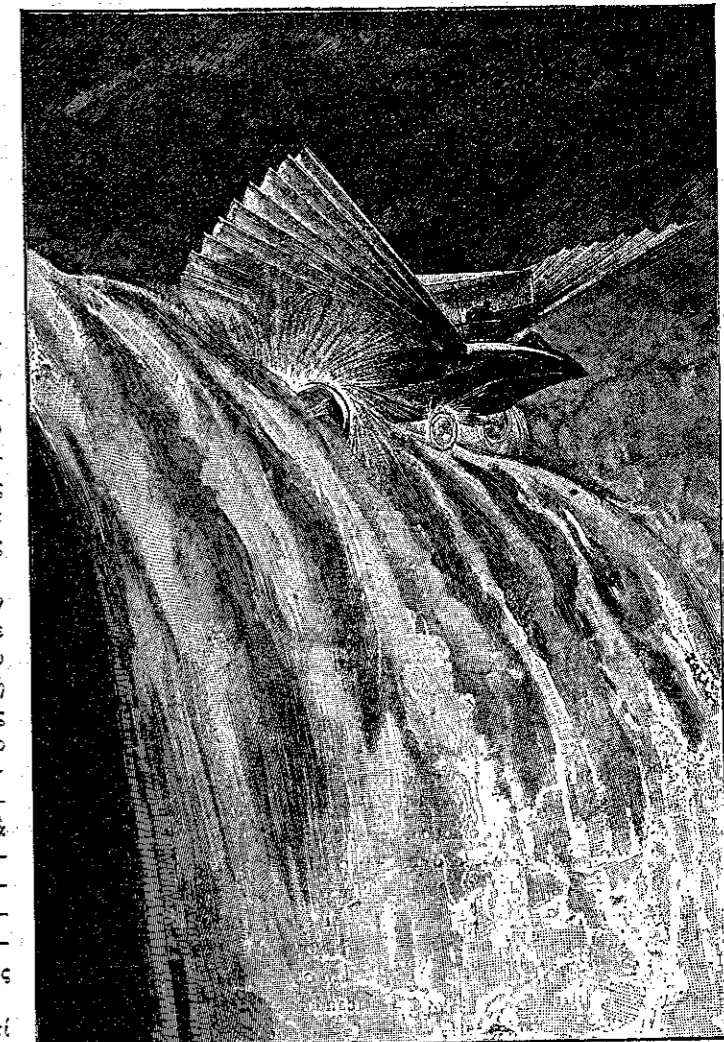
Με πίστην ταχύτητα, με πόσην εύκολίαν συνετελέσθη ή μεταμόρφωσις του Τρόμου από πλοίου της έπιφανείας εις υποβρύχιον! Μετά της αυτής βεβαίως θα ήδύνατο να μεταμορφωθή εν άνάγκη και εις αυτοκίνητον!

Και τώρα τί θα έκαμνεν ο Κοσμοκράτωρ; Πιθανότατα θα μετέβαλλε διεύθυνσιν, εκτός εάν ο Τρόμος, αφού προσήγγιζεν εις την ξηράν, έπρόκειτο να μεταμορφωθή εις αυτοκίνητον. Σκεπτόμενος όμως καλώς, εύρισκα πιθανότερον ότι θα έστρέφετο προς δυσμάς μόλις απέφευγε την καταδίωξιν των πολεμικών, και θα έφθανε κάλιν εις το στόμιον του ποταμού Δετρούα. 'Ο υπό τα ύδατα πλοός δεν θα παρετείετο ειμή

όσον έχρειάζετο δια να τεθή εκτός βοήλης, ή δε νύξ θα επέφερε το τέλος της καταδιώξεως.

Δεν συνέβη ούτω. Μόλις παρήλθον δέκα λεπτά, εταν κάποια άνακίνησις έλαβε χώραν εντός του πλοίου. 'Ηκούσθησαν λέξεις διαμειδόμεναι εις τον θάλαμον των μηχανών. 'Οι κρότοι των χειρισμών τας συνώδευσαν. 'Ενόμισα ότι κάποια βλάβη εξηνάγκαζε το υποβρύχιον να επανέλθη εις την επιφάνειαν.

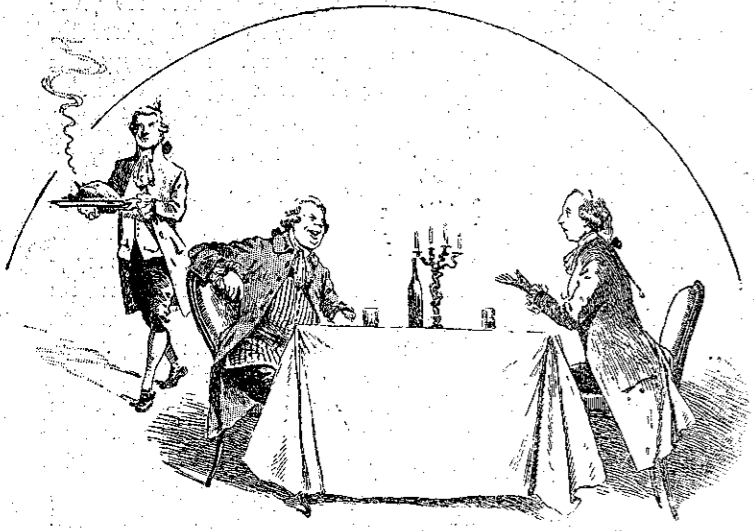
Δεν ήπατήθη. Μετά τινος στιγμάς, το ήμίφως του θαλαμίσκου μου διεδέχθη εώς ζωηρόν. 'Ο Τρόμος είχεν αναδύση από τα βάθη. 'Ηκουσα βήματα επί του καταστρώματος, του οποίου όλοι οι δίσκοι

«Πετώ εις τον άέρα και υπερπηδά τον καταράκτην...» (Σελ. 219 στ. α.)

είχον άνοιχθή, ακόμη και ο ιδιός μου. 'Ο κυβερνήτης είχεν αναλάβη την θέσιν του εις το πηδάλιον, ενώ οι δύο ναύται ήσαν άπησυχολημένοι εις το έσωτερικόν.

— 'Εκύτταξα να ιδώ αν έφαινοντο τα καταδρομικά. Ναι, εις άπόστασιν τετάρτου μιλλίου μόνον. Είδαν τον Τρόμον και ήρχισαν κάλιν να τον καταδι-

«Χά, χά, χά! έπροδόθητε μόνος σας...» (Σελ. 216, στ. γ.)

τήρησε φιλοσοφικώς ο Νορμανδός μας: Χρειάζεται και το λούσο δια να κινήται το έμπέριον* όταν οι μεγάλοι δεν έξοδεύουν, οι μικροί πάσχουν, και ο δικός μας 'Ερρίκος Δ', που άξιζε όσον και ο δικός σας 'Ιωσήφ Β', καθιέρωσε τις μεταξωτές κάλτσες, δια να υποστηρίξη τα μεταξουργεία του Λυών.

— Πολύ καλά* όταν συναντηθώ με τον Αυτοκράτορα, θα τώ ανακοινώσω τας όρθάς σας παρατηρήσεις.

— 'Ω! εγώ θα του έλεγα και πολλά άλλα, αν τον έβλεπα ποτέ. 'Η οικογένειά μου ξέρει από τέτοια. 'Ενας από τους προγόνους μου, που ώνομάζετο Χρυσόστομος Λερούα, όπως και εγώ, έλαβε την τιμήν, μετά την μάχην του 'Αρκ, να φιλοξενήση τον Βσαρόν,* ο οποίος έστούγγρισε μαζί του το πο-

*) Τόν 'Ερρίκον Δ'.

*) Λερούα γαλλιστί σημαίνει ο βασιλεύς.

σου. Χαίρω διά τας προόδους του Συλλόγου και περιμένω γενναία ταπειλόματά της δράσεώς του.

Σ' ευχαριστώ διά την προτίμησιν, Μία Μέλισσα, και διά τας ενέργειας. Το γραμματάκι σου μου άρσσει πολύ. Να μη μου στερείς την ευχαρίστησιν των επιστολών σου και να οικονομής ολίγον καιρόν από τα μαθήματά σου διά να μου γράψης. Χαιρετισμούς εις την Δίδα Μ. Π.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οδδέν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άνανεύεται άν δέν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος φ. 1. Τα εγκρίνομενα ή άνανεύομενα ισχύουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1909. Όσα συνοδεύονται από α, άνήκουν εις άγόρευ, και δσα από κ. εις χορτάσια.]

Νέα Ψευδώνυμα : Άδωά Καρδιά, κ. (Φ. Ι. Σ.) Σπήλιον Δοξαπατοή, α. (Π. Γ. Π.) Χιώτης, α. (Χ. Ψ.) Ίερά Φλόξ, κ. (Μ. Π.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οδδενία πρότασις δημοσιεύεται, εάν δέν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου ως εξής : Διά τας πρώτας τρεις προτάσεις λεπτά 25. Διά τας επί πλέον του αυτού φύλλον, 5 λεπτά ή λέξεις.— Προστέλλομεν μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον ισχύον διά τ' έτος τοϋτο, ποδς τους έχοντας ψευδώνυμον έπίσης ισχύον διά τ' έτος τοϋτο. Προτάσεις με όνόματα, ή με ψευδώνυμα κατηχημένα δέν δημοσιεύονται. ή με ψευδώνυμα άνωθεν άριθμής σημαίνει πόσα τετράδια δέν άντιπεδωσεν ειςέτι ό κροτέλιον.]

Μικρά Μυστικά επιθυμοϋν νάνταλλάξουν : ή Γλυκεία Έλις (0) με Δόρον του Γάνου, Μαγαρίαν του Φάνου, Μενεξεδένιο Μπουκιάκι, Μελαγχολική Νουτοπούλαν, Ζίαν— ή Αδελφίς (0) με Ίδανικόν Μειδιάμα, Δόρον του Γάνου, Παλλάδα— ή Ποιμενίς του Αίγνου (0) με Έλληνίδα Συμφορταίαν, Σεμνόν Ίον, Διακοιθέσαν Ζατιάδα— ή Τεργανή Δουδός (0) με Ίδανικόν Μειδιάμα, Δεκαπενταετή Πλοίαρχον, Ένδοξον Μέλλον.

Η Διάπλισις άσπάζεται τους φίλους της : Θεόδωρον Θεοχάρην (έλλησθη) Ίκπότην δ' Άλβερτί (ευχαριστώ πολύ διά την δημοσίευσιν και σε συγχαίρω διά την επιτυχίαν σου εις τους αγώνας.) Ανάνθιον Στέφανον (έστειλα φράσι ή περιγραφή των Σχολικών αγώνων) Δέσμη (ναι, σου έστειλα τον αριθμόν σου, διότι ισχύει και διά τας άλλας κληρώσεις : γράφε μου όσον συχνά ειμπορείς και μη φοβάσαι ότι αι έπιστολαί σου δέν θα μου άρέσουν.) Αθανάσιον Διάκον (φαντάζομαι τί φράσι που έπεράσατε εις την έξοχην ήλην την ήμεραν, τόσα παιδιά μαζί !) Ρήγαν τίν Φερραίον (περιπετειώδης, βλέπω, ή έκδρομή σας, αφού έχασες και το καπέλο σου : άλλ' έχει και αυτό το γούστο του, ε ; έπειτα, ολίγη τρικυμία, μάς κάμει ναπολαρδώνομεν κατοπι περισσότερον την γαλήνην. . .) Νέον Διογένην (έλλησθησαν, ευχαριστώ : έχομαι εις τ' Εβόμον Ίον περαστία :) Άσέν του Όλύμπον (αι λύσεις σου λαμβάνονται τακτικώς : το φύλλον, αυτόν τον καιρόν, ένεκα μικράς παραδικής άνωμαλίας, τυπώνεται τό Σάββατον, επόμενος δέν είνε δυνατόν τό λαμβάνης αυθημερόν.) Μυροβόλον Ίον (σ' ευχαριστούμεν πολύ δι' όσα γράφεις : ό κ. Π. έκολληκεύθη πολύ.) Γλυκείαν Έλιάδα (ή λύσις σου θα λογαριασθή ως όρθή : ή διαφορά είνε άσημαντος.) Ηρώ Παγγίνου (χαίρω που σου ήρσσε τόσον πολύ ό τόμος που σου έστειλα.) Ίεράν Φλόγα (αυτό σου έγκρίνω, ως βλέπεις : ειπέ εις την αδελφήν σου ότι περιμένω γρήγορα να σε μιμηθή.) Φώς της Νυκτός, Δεκαπενταετή Πλοίαρχον, κτλ. κτλ.

Είς όσα επιστολάς έλαβα μετά την 29 Μαΐου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεκται : εξ Άθηνών και Πετραϊώς μέχρι της 16 Ίουλίου : εν των Έπαρχιών μέχρι της 27 Ίουλίου : εν τού Έξωτερικού μέχρι της 13 Ίουλίου.

258. Δεξιόγραφος.

Τό πρώτον μου είνε τροφή. Άπ' τας κυριωτέρας. Τό δεύτερον σ' αφράδην. Θα εύρη : παρεούθς. Τό τρίτον μου έπίρρημα. Καί τ' όλον, τό έσπέρας. Στόν ουρανόν τον άθριον. Εξόκλωσ : θα ιδής.

Έστάλη υπό του Βουλγαροκτόνου

259. Στοιχειόγραφος.

Ζών ειμαι φόρηγόν. Μία συλλαβή μου άν λείψη. Μία των έλληνικών. Νήσαν τώρα θα προκύψη. Έστάλη υπό του Ταπεινού Κυρίου

260. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε Κε και βάλε Φι. Καί θα ιδής εις τή στιγμή. Τό πουλι που τερετίη. Τι φράσι θα φωτίξη.

Έστάλη υπό του Σειρίου

261. Αναγραμματισμός.

Μουσικόν τι όργανον. Αναγραμματισμό, Ηρόθεον διούλλαβον. Διά να σχηματισώ.

Έστάλη υπό του Ίωάννου Π. Ζωγράφου

262. Ρόμβος.

- 1,5.—Εις τό Ίδιον θα εύρης. Την άρχήν μου και τό τέλος. 2.—Της ομάδος των αρχαίων Θεοτήτων ειμαι μέλος. 3.—Έκστρατείαν φημισμένην. Έγώ έκαμα τό κάλαι. 4.—Εκ της παλαιάς Διαθήκης Πατριάρχην τέλος βάλε, Καί ό ρόμβος, τραλαρά, Τελειώνει μια χαρά.

263. Έπιγραφή.

Τ Κ Σ Ι Ο Π Ο Ω Τ Κ Ν Τ Α Ι Α Κ Λ Α

Έστάλη υπό του Ριζοσπάστου

264-265. Μεταμορφώσεις.

- 1.—Ό Παύλος διά 3 μεταμορφ. να γίνη Σπύρος. 2.—Τό Τόξον δι' 6 μεταμορφ. να γίνη Βέλος.

Έστάλη υπό του Χιακού Διμένος

266. Ακροστιχίς εξ αντιθέτων.

Τα αντίθετα των κάτωθι λέξεων, διά των αρχικών των γραμμάτων κατά σειράν, σχηματίζουν αρχαίον γρωμικόν : Δειπός, καθαρός, παιδία, γίγας, άμβλύς, ταπεινός, θάρος, δουλεία, βεβαίως, ειλκρινής, ευχαρίστος, βάθος.

Έστάλη υπό της Μελιξάνδου Κόμης

267. Μικτόν.

αε - πρσ - αι - κλτρ.

Έστάλη υπό Άντωνίου Γ. Καρυστινάκη

268. Γρίφος.

1 ην 1 LLL 1 ην 1 ην 1 LLL 1 ην 1 ην 1 ην

Έστάλη υπό του Έλευθέρου Έλληνο

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματ. Άσκήσεων των φύλλον 18 και 19.

194. Φωσφόρος (φως, φόρος.)—295. Φόκος (φί, Κώς).—196. Άνάργυρος—ανάργος.—Ό Σφαίρος, ή σφαίρα.

198. Σ Μ Α Ρ Ι Σ 199—101. 1, Ω; Μ Α Ρ Ι Σ ούδεν ή μάθητις άν Α Ρ Η Σ μη νοδς παρή. 2, Α ρ Ρ Ι Σ χής τετευχώς ίσθι Ι Σ ταύτης άξιος. 3, Σ Πολλά κακά άδουλή γίνεται.—202.

Τη άνταλλαγή διά του Σ σχηματίζονται αι λέξεις : Ε Π Α Ρ Σ Ι Σ έπαροις, άριστον, Σάντ— Π Ρ Α Υ ρ ος, σύνσεις, άποτελούσαι Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν τό άπέναντι Δικτυωτόν. Ρ Σ Υ Ε —203. ΕΛΑΤΕΙΑ-ΚΙ-Σ Α Τ Υ Ρ Ο Σ ΚΕΡΩΝ (ΈΚάθη, Λι- Ι Ο Ρ Ο Ι ναίος, ΆΚάτιον, ΤΕρε- Σ Υ Ν Ε Σ Ι Σ σίας, ΈΡατό, ΊΩία, ΆΝανίας).—204. "Η παπς παπς, ή ζευγάς ζευγάς.—205. "Ησιος ίσθι εν πάσι (π' Ι ως εις θή εν πάσι.)

206. Άνανάς (άν, άν, άς).—207. Όμοσημχος.—208. Σφυρά—σφύρα.—209. Ό παπς άνωμάζεται. Μανώλης και ή παππαδιά Μαρία, άρα ήσαν δύο άνθρωποι.

210. Ο Π Ν 211. ΒΕΒΑΙΩΣ Δ Λ Ο Ε Ε Σ Π Υ Ι Ι ΒΕΝΕΤΙΑ Η Λ Ι Ν Ι Ο Σ Α Ε Α Ν Ο Θ Θ Ι Σ Τ Α Μ Α Ι Ρ Ο Ο Ω Ι Α Ο Κ Σ Σ Σ Η Α Ν Ι Ο

212. ΑΒΑΝΑ-ΠΑΡΩΝ-ΑΚΑΡΙ (ΑΠΑ-θής, ΒΑΚαλιός, ΑΡΑθία, ΝΩΡΙκόν, ΑΝΙαρός).—213. Ένός άτόπου δοθέντος μυρία έπειτα.—214. Ό Δνειότερος είνε ποιαμός (ω - δυεις τε - ρ ως - εν - επ' ωτα μ' ως.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις με άπ' 14 στοιχεία των 8 στιγμών λεπτά 10, διά δέ τους συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με παχέα στοιχεία τό διπλάσιον, και με κ ε φ α λ α ι α τό τριπλάσιον. Έλάχιστος όρος 15 λέξεις, δηλαδή και αι δηλωτέρας των 15 πληρόνται ως να ήσαν 15. Ό χωριστός στίχος, έστο και από μίαν λέξιν, με κεφαλαία ή παχέα ή άλλα στοιχεία των 8 στιγμών, υπολογίζεται ως εξ λέξεσι άλλαί.— Αι μη συνοδεύομεται υπό του αντίτιμου άγγελιαί δέν δημοσιεύονται.]

Α νταλλάσω Μικρά Μυστικά με Κοήτας. Διεύθυνσις : Καύχημα των Έλλήνων, Καλάμας. (Θ, 235)

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ 30ΕΤΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ Με είποιος οσλιδας.—Με δεκαεννέα εικόνας.—Με όλα τα λεχθέντα, άπαγγελθέντα και παρασταθέντα κατά την έορτήν. ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 40

ΟΙ άλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταί, παρακαλοϋνται, διά να μη παραπίτη τό φύλλον των, να δηλώνουν άμέσως την νέαν των διεύθυνσιν εις τό Γραφείον μας, άποτέλλοντες και 50 λεπτά διά την έκτύπωσιν της νέας ταινίας. Άλλως δέν εϋθνήνομεθα διά την άπόλειαν του φύλλον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Ύπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χόραν ήμων ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παιδας.

Table with 3 columns: Subscription rates (Εσωτερικού, Εξωτερικού), Publication info (ΕΤΗΣΙΑ, ΕΞΑΜΗΝΟΣ, ΤΡΙΜΗΝΟΣ), and Distribution info (ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ).

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΥΡΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Α. ΛΑΤΟΥΧΗ] ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

— Άπέψε την ώρα που έκοιμάτο ό Ντα΄Σαγκουί, του έκλεψαν τό ιερόν του φυλακτόν, την δύναμίν του και την βασιλείαν του. Δέν έπαρχει πλέον Άρχηγός—Βασιλεύς ! Δέν υπάρχει πλέον λαός προστατευμένος και ένδοξος !..

Ό Κασσούλας, ό μέγας Μάγος του Βασιλέως Ντα΄Σαγκουί, τίθεται επί κεφαλής της Αύλης. Καθέννας κρατεί τό όπλον του ή τό όργανόν του, ενώ αι γυναίκες συνοδεύον την κακοφωνίαν με τας θρηνώδεις των κραυγάς. Τα παιδιά των κρατούν από έν ραβδίον με σφαίραν καουτσούκ, με τό όποϊον κτυποϋν άλύπητα μεγάλους παληούς τενεκέδες σκωριασμένους.

Η συνοδεία διασχίζει ούτω τό χωρίον. Όλοι οι κάτοικοι έξέρχονται έντρομοι από τας καλύβας των.

Να και ή Λού΄Φατύ, ή τρυφερά φίλη της Ό΄Δάλιας, καθισμένη κατά γής με τας αδελφάς της. άπέξω από την καλύβην της. Σηκόνονται όλοι τρομαγμένα ενώ πλησιάζει ή κομπή.

Να παρακάτω και ό Γκα΄Ντούρ. Μόνος, όρθιος, πονηρός, σαρκαστικός, προκλητικός.

— Όραία δουλεία, συλλογίζεται. Θα δικάσουν, θα καταδικάσουν, θα δέ-

σουν, θα βασανίσουν, θα σκοτώσουν.. Αύτά, διά τό σκληρόν άραπόκουλεν, είνε διασκεδάσις.. — Άλλά, συλλογίζονται οι άλλαι, ποία καταστροφή μας φοβερίζει ; Μήπως ό Λευκός Άρχηγός, που έφυγε με άποστολήν διά τους Μπάτεμπελέ, έγύρισε με κακάς ειδήσεις ; Όχι, δέν είνε αυτό. Διότι ό Μέγας Άρχηγός δέν έγύρισε και δέν φαίνεται εις την κομπήν... Άλλά που είνε ό βασιλεύς ; Και διατί τον άντικαθιστά ό Μπα΄Μπουλό ; Άκούστε λοιπόν, ύπήκοοι του Ντα΄Σαγκουί. Η ειδήσις είνε φοβερά και κάποιος από σας, — άν όχι πολλοί, κινδυνεύει.

Τα μάτια γουρλόνομα, ταύτιά τεντώνονται...Και άνατριχίλες περιζώνουν τους ακροατάς, από τά πόδια των έως τά μαλλιά της κεφαλής των. Ό Κασσούλας άπλύνει τά χέρια διά να σταματήσει την κομπήν, και νεύει εις τά όργανα να παύσουν. Έξαπλόνεται

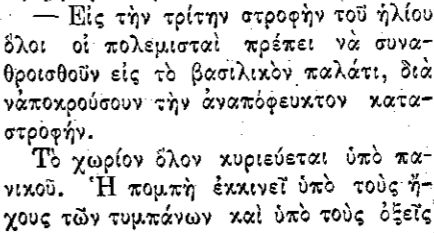
κάτω εις ένδειξιν πένθους, σηκόνεται έπειτα, διηγείται με θρηνώδη φωνή την συμφοράν και άγγέλλει ότι θα συγκροτηθή μέγα Συμβούλιον.

— Εις την τρίτην στροφήν του ήλιου όλοι οι πολεμισταί πρέπει να συναθροισθοϋν εις τό βασιλικόν παλάτι, διά ναποκρούσουν την άναπόφευκτον καταστροφήν.

Τό χωρίον όλον κυριεύεται υπό πανικού. Η κομπή έκκινεί υπό τους ήχους των τυμπάνων και υπό τους όξεις

«Ό Τζακ κοιμάται...»

«Ό Κασσούλας άπλύνει τά χέρια...» (Σελ. 221, στ. β΄.)

θρήνοϋς των γυναικών, και άπέξω σχεδόν από κάθε καλύβην, ή ίδια σκηνή επαναλαμβάνεται.

Τα παιδιά έκουράσθησαν να κτυποϋν τους τενεκέδες : αι φωναι έβράγχισαν : τα στήθη έξηνηλθήσαν από τους στεναγμούς. Και όταν ή κομπή επιστρέφη εις τό βασιλικόν παλάτι, οι κρότοι της είνε πλέον τόσον άσθενείς, τά βήματά της τόσον άργά και άθρόβα, ώστε δέν έξυπνών καν τον βασιλέα Ντα΄Σαγκουί, ό όποϊος, μετά τον παροξυσμόν της άπελιπίστας του, έβυθίσθη εις ύπνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Η δειμασύνη των Μαύρων.

Άφήκαν τον Άρχηγόν Βασιλέα νακαπαυθή ήλην την νύκτα. Και διχ να μη συνεδριάσουν τας θερμάς ώρας της

«Ό Κασσούλας άπλύνει τά χέρια...» (Σελ. 221, στ. β΄.)